

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Građansko - upravno odjeljenje
Broj: 71 0 I 191886 15 R
Banjaluka, 01.02.2016. godine

Vrhovni sud Republike Srpske odlučujući o zahtjevu Osnovnog suda Banja Luka broj: 71 0 I 191886 14 I od 4.12.2015. godine za rješavanje spornog pravnog pitanja, na osnovu odredbe člana 61. g) Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13), te člana 18. Pravilnika o unutrašnjem sudskom poslovanju („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 9/14) i člana 4. i člana 12. Poslovnika o radu sudskih odjeljenja (broj 118-0-SyI-14-000458 od 16.2.2015. godine), na sjednici Građansko-upravnog odjeljenja Vrhovnog suda Republike Srpske održanoj 1.2.2016. godine, donio je

O D L U K U

Kada je prijedlog za izvršenje podnesen na temelju punomoći u kojoj je obim ovlaštenja advokata određen u skladu sa članom 305. tačka 3. Zakona o parničnom postupku, rješenjem o izvršenju ne može se odrediti da se dosuđeni troškovi parničnog i izvršnog postupka isplate punomoćniku, umjesto tražiocu izvršenja.

Obrazloženje

Vrhovni sud Republike Srpske je 7.12.2016. godine zaprimio zahtjev Osnovnog suda u Banjaluci za pokretanje postupka za rješavanje spornog pravnog pitanja, koje glasi: „Da li se u izvršnom postupku rješenjem o izvršenju, a na osnovu člana 305. Zakona o parničnom postupku može odrediti da se dosuđeni troškovi parničnog i izvršnog postupka isplate punomoćniku stranke, tj. advokatu, budući da ovlaštenja advokata za naplatu istih troškova proizilazi iz punomoći za zastupanje po članu 305. Zakona o parničnom postupku, a koja punomoć nije ovjerena od strane nadležnog organa.“

Prijedlog za pokretanje postupka rješavanja spornog pravnog pitanja Osnovni sud u Banjaluci je podnio u predmetu tog suda broj: 71 0 I 191886 14 I, navodeći da se ovo pitanje pojavljuje u većem broju predmeta koji se vode pred tim sudom, zbog čega nalazi da su ispunjenje pretpostavke iz člana 61. a) Zakona o parničnom postupku.

Podnosilac prijedloga smatra da punomoćnik tražioca izvršenja, ukoliko je stranku zastupao u parničnom postupku, može bez posebnog ovlašćenja primiti dosuđene troškove u smislu odredbe člana 305. Zakona o parničnom postupku, a samo kada je u pitanju isplata glavnog duga da je dužan priložiti izričitu punomoć za to ovjerenu od vlastodavca kod nadležnog organa.

Iako je Vrhovni sud Republike Srpske o ovom pitanju zauzeo pravni stav izražen u rješenju Gvl-16/02 od 03.01.2003. godine, imajući u vidu da je od donošenja te odluke protekao duži vremenski period, da su doneseni novi Zakon o parničnom postupku i Zakon o izvršnom postupku, te da se radi o većem broju predmeta u kojima se pojavljuje isto pitanje, zaključeno je da su ispunjeni su uslovi propisani članom 61. a) u vezi sa odredbom člana 61. g) stav 1. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 58/03 do

61/13- u daljem tekstu: ZPP) da se donese meritorna odluka u vezi sa istaknutim spornim pravnim pitanjem.

Prema odredbi člana 305. ZPP ako je stranka izdala punomoćje advokatu za vođenje parnice, a nije bliže odredila ovlašćenja u punomoćju, advokat je na osnovu ovakvog punomoćja ovlašćen da, pored preduzimanja radnji u parnici, u ime stranke stavi zahtjev za izvršenje i da preduzima potrebne radnje u postupku povodom takvog zahtjeva, te da od protivne strane primi dosudjene troškove.

U izvršnom postupku se vrši prinudno ostvarenje potraživanja na osnovu izvršne ili vjerodostojne isprave. Odredbom člana 27. stav 1. Zakona o izvršnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj: 59/03, 85/03, 64/05, 118/07, 29/10, 57/12, 67/13 i 98/14-u daljem tekstu ZIP), propisano je da je izvršna isprava podobna za izvršenje ako su u njoj naznačeni tražilac izvršenja i izvršenik, te predmet, vrsta, obim i vrijeme ispunjenja obaveze. Prijedlog za izvršenje mora sadržavati zahtjev za izvršenje u kojem će biti naznačena izvršna ili vjerodostojna isprava na osnovu koje se traži izvršenje, tražilac izvršenja i izvršenik, potraživanje čije se ostvarenje traži, sredstvo kojim se izvršenje treba sprovesti, predmet izvršenja ako je poznat i druge potrebne podatke za sprovođenje izvršenja (član 36. stav 1. ZIP). Prema odredbi člana 39. stav 1. ZIP u rješenju o izvršenju moraju biti naznačeni izvršna, odnosno vjerodostojna isprava na osnovu koje se izvršenje određuje, tražilac izvršenja i izvršenik, potraživanje koje se ostvaruje, sredstvo i predmet izvršenja, te drugi podaci potrebni za sprovođenje izvršenja.

Iz navedenih zakonskih odredbi proizlazi da u pogledu obaveze izvršenika rješenje o izvršenju mora biti identično izvršnoj ispravi, odnosno da u izvršnom postupku izvršenik može svoju obavezu ispuniti samo u odnosu na tražioca izvršenja koji je označen u izvršnoj ispravi. To proizlazi i iz odredbe člana 166. stav 4. ZIP prema kojoj će se u rješenju o izvršenju radi ostvarenja novčanog potraživanja, kada se izvršenje sprovodi na novčanim sredstvima izvršenika koja se vode na transakcijskom računu, štednom ulogu, tekućem ili žiro računu, deviznom ili drugim računima izvršenika kod banke, odrediti broj računa izvršenika s kojeg treba obaviti isplatu, te broj računa tražioca izvršenja na koji isplatu treba obaviti ili drugi način obavljanja isplate.

Cijeneći da odredbe člana 305. Zakona o parničnom postupku ovlašćuju advokata, kao punomoćnika stranke, da od protivne strane primi dosudjene troškove postupka u slučaju dobrovoljnog ispunjenja, van izvršnog postupka, a da odredbama ZIP nije predviđena mogućnost da punomoćnik u ime tražioca izvršenja naplati troškove postupka prinudnim putem, te shodno navedenim odredbama ZIP koje su zasnovane na načelu strogog formalnog legaliteta, proizlazi da advokat nije ovlašten da na temelju te punomoći traži da se rješenje o izvršenju radi naplate troškova parničnog i izvršnog postupka sprovede prenosom sa računa izvršenika na njegov račun ili da mu se isplate na drugi način. Iz navedenih razloga se ni rješenjem o izvršenju ne može odrediti da se dosudjeni troškovi parničnog i izvršnog postupka isplate punomoćniku umjesto tražiocu izvršenja, pa je u smislu člana 61.g) ZPP Vrhovni sud Republike Srpske donio odluku kao u izreci.

Pravni stav izražen u ovoj odluci zauzet je na sjednici Građansko-upravnog odjeljenja Vrhovnog suda Republike Srpske od 01.02.2016. godine i identičan je sa stavom izraženim u odluci broj: Gvl- 16/02 od 03.01.2003. godine, uz napomenu da relevantne odredbe važećeg ZPP i ZIP sadržajno na isti način regulišu navedeno pitanje kao propisi koji su važili u vrijeme donošenja rješenja Gvl-16/02.

Predsjednik Građansko-Upravnog odjeljenja
Sudija
Staka Gojković